

тъй, като себе си: а жена та да са бои на мжжа си.

Свещен. Миръ ти. **Діаконъ:**

Премъдростъ, вонмемъ. Чтецъ, Аллилъя, гласъ е: стихъ:

Ты Господи сохраниши ны и соблюдиши ны отъ рода сего, и во вѣкъ.

Діаконъ: Премъдростъ, прости усъшшимъ святаго Евангеліа. **Свещенникъ:**

Отъ Иоанна святаго Евангеліа чтеніе.

Діаконъ: Вонмемъ. **Свещенникъ** чете Евангеліе отъ Иоанна. Зач. 3:

Во онѣй време, стала свадба въ Кане Галілейской: и Майка Иисусова была тамъ. Повѣкали Иисуса и неговы тѣ ученицы на свадба та. И кога то недостигнало виното; тогази Иисусова та Майка казала на Иисуса: вино нематъ. Иисусъ и рѣкъ: жено! каква грыжа имашъ ты и азъ? Още не е дошелъ мої часъ! Майка Мѣ рѣкъ на слѣгытъ: какво то вы